

[Chr. Christiansen.]

De tre Maader, paa hvilke denne Lov vil give Støtte til dansk Film, og som efter min Mening er meget vigtige og meget vigtigere end de Ændringsforslag, det ærede Medlem Hr. Westermann har stillet, er for det første ved at give en Bevilling, hvorved de paagældende faar Adgang til at vise deres Films uden nogen Forhindring fra anden Side. De kan fuldkommen raade over, hvornaar de vil sætte deres Film op, og hvor længe de vil beholde den, og hvis de driver deres Teater økonomisk og forsvarligt, er den Kapital, de derved vinder, en Grundkapital til Administration og til Gennemførelse af den Filmsproduktion, de har erklæret sig villige til at gennemføre, da de fik Tilsagn om denne Bevilling. Dette er det første, og jeg tror, det er et godt Grundlag. Den næste Maade er Tilskud fra Filmsfonden. Det ærede Medlem Hr. Westermann har Ret i, at der ikke i Øjeblikket bliver Tale om mange og store Beløb til Filmsfremstilling, men om det, som ofte er meget vigtigt, nemlig at foretage vigtige forberedende Arbejder, saaledes at man kan blive klar til at overveje, hvorvidt Filmen skal gennemføres eller ej.

Jeg tror, det vil spille en afgørende Rolle, at man kan faa bevilget visse Beløb til forberedende Arbejder til bestemte Opgaver, som Filmen skal løse. Det er det andet, som denne Lovgivning giver Anledning til. Den tredje og den ikke mindst vigtige Bestemmelse er den, der gaar ud paa, at man nedsætter Skatten eller fritager for Skat. Dette kan man gøre, ikke alene ved at nedsætte Billetprisen, men ogsaa ved at give Skattnedsættelse til Producenten, saaledes at Filmslejen faar det Beløb tillagt, som Skatten andrager. Det allerbedste Eksempel herpaa har vi fra den nærmeste Tid, nemlig Stavnsbaandsfilmen, som er fremkommet ved en Række forberedende Arbejder, som „Dansk Kulturfilm“ har betalt, og derefter er der givet Skattefritagelse paa den Maade, at Producenten har faaet den. Det har derved været muligt at løse en Opgave, som under almindelige Produktionsforhold ikke kunde være blevet løst. Det ærede Medlem Hr. Westermann spurgte mig: Hvordan skal en ny Stavnsbaandsfilm blive lavet? Hertil kan jeg svare: Efter de samme Linier som den nuværende Stavnsbaandsfilm. Det aabner denne Lov Mulighed for. Jeg anser det for muligt at gennemføre en ny Filmsproduktion efter disse Linier, paa Baggrund af disse Bestemmelser.

Jeg kan ikke tilbageholde et Par Ord

om denne Stavnsbaandsfilm, som netop viser, hvad der kan gøres, naar en Række samvirkende Kræfter tager fat og faar Støtte fra Stat og Samfund. Det viser sig, at de i Virkeligheden kan løse meget betydningsfulde Opgaver. Jeg haaber, at denne Udvikling maa kunne fortsættes, og jeg glæder mig over, at en Række af Blade, baade konservative Blade, Venstreblade og andre, har sagt saa mange gode og venlige Ord om denne Film og ogsaa udtalt Ønsket om, at denne Linie maa blive fortsat. Jeg tror altsaa, at Problemet dansk Film i høj Grad er blevet løst paa en saadan Maade, at vi alle kan være tilfredse.

Til Slutning har jeg et Par Bemærkninger at gøre til det af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og hans Meningsfæller stillede Ændringsforslag om Overgang til fri Næring. Ud over hvad det ærede Medlem Hr. Steen har sagt, ønsker jeg at tilføje, at naar man læser Forslaget igennem Paragraf for Paragraf, er der en Ting, man i hvert Fald forundres over, og det er dette: Justitsministeren bestemmer, Justitsministeren skal gøre det, Justitsministeren skal foretage sig det og det. Det er i Virkeligheden enten Udtryk for, at det er nødvendigt, at der gives Justitsministeren en Bemyndigelse paa en Række Omraader, eller for, at de ærede Medlemmer ikke har anet, hvordan i al Verden de skulde løse disse Problemer paa anden Maade. Jeg synes, det er saa meget mærkeligere, som det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen under første Behandling var saa stærkt inde paa, at man ikke skulde give Bemyndigelse til Justitsministeren, men man skulde lave en Lov med faa Paragraffer og ikke have alt for meget derudover. Venstres Ændringsforslag gaar i Virkeligheden ud paa en ren og skær Bemyndigelse til Justitsministeren.

Maa jeg hertil føje — og jeg gør det med ikke ringe Beklagelse — en Bemærkning om den Paragraf, jeg tror det er § 8, der behandler Problemet Kulturfilm. Jeg synes, det er beskæmmende for Partiet Venstre, at det mener at kunne nøjes med den rent indholdsløse Paragraf, som der er opstillet, en Paragraf, som i Virkeligheden ikke siger noget som helst, og har forladt det, som en af dets Meningsfæller var med til at skabe i Filmskommissionen, nemlig en Statsfilmcentral med et Filmsraad og med en Filmsfond. Jeg ved ikke, hvad Aarsagen har været til, at man helt har kastet dette ned af Bordet og erstattet det med saa ligegyldige Bestemmelser som dem, der findes i den paagældende Paragraf.